

מהדורה חדשה
170 סיפורים חדשים

לראות באבי הנחל

ליקוטי תפילות

ר' ישראל סיפר שכשהוא היה פעם בציון הרשב"י במירון, היה שם יהודי אחד ספרדי שראה את ה'לקוטי תפילות' שלו והשאיל ממנו את הספר, והוא התחיל לצעוק ולבכות ולהתחנן מתוך הספר במשך שעות ארוכות.

"התבטלתי אליו לגמרי!", (כך סיפר ר' ישראל). "אחר-כך, האיש הנ"ל ניגש אלי ואמר לי: 'אתה מחוייב לתת לי את הספר הזה, אני אמות, אני לא יכול לחיות בלי הספר הזה!'"

אמר לו ר' ישראל: "תשמע, שנינו במדבר וחי קודמים [בתקופה הזו היה כמעט בלתי אפשרי להשיג אחד מספרי רבינו]."

אבל היהודי הזה התעקש כל-כך, ואחר הרבה הפצרות הבין ר' ישראל שרצון השם-יתברך שייתן לו את "החיות" שלו, – את הספר, והשם יעזור לו להשיג אחר, וכך קיים. והלך ר' ישראל בלי הספר, כמו יתום.

לאחר זמן קרה שר' ישראל נכנס לחנות ספרים, ולהפתעתו מצא בין המדפים ספר "לקוטי תפילות" בדפוס ובכריכה וביופי כזה שאין לתאר" (כך סיפר).

בעל החנות הגיע, ומהמבט של ר' ישראל על הספר הבין שצריך לתת לו את הספר במתנה.

אחד היה מסתובב פעם בלילה בחלוקת העצה וגער בו ר' ישראל ושאל אותו מה הוא עושה? והשיב שהוא אומר קריאת שמע שעל המיטה, ור' ישראל שאל אותו אם אומר כמנהגנו מתוך 'שערי ציון', והוא השיב שהוא מכיר בעל-פה, ור' ישראל התפלא עליו ואמר לו בלשון התקרבות: "אתה יודע הישערי ציון בעל-פה?!"

והתחיל לדבר איתו ממעלת התפילות הסדורים בתוך 'שערי ציון', עד שר' ישראל הגיע אל היקרות של הליקוטי

תפילות – ותיכף האיש התעורר שכמעט לא עוסק בליקוטי תפילות, ור' ישראל הסתכל עליו בנערה כמו על משוגע שיש לנו תפילות כאלו והוא לא אומר אותם!?! והאיש הזה סיפר שהמבט של נערה של ר' ישראל הספיק לעורר אותו להגיד ליקוטי תפילות ברציפות ובהתמדה זה כבר יותר מעשרים שנה. (ניסן תשנ"ב)

אחד ביקש ממנו פעם ברכה לזכות להתקרב לרבינו ור' ישראל אמר לו: "תקרא הרבה ליקוטי תפילות ותעשה בכל יום התבודדות ואפשר (שתזכה, [היה נראה מהתנועות כולי האי ואולי])!?"

כשילד בן אחד עשרה אמר לו שרוצה להתבודד, ר' ישראל השיב שהוא לא יודע, הכול כתוב בליקוטי תפילות. והילד אמר שאומר כל יום שעתיים 'כתבי', ור' ישראל השיב שזה לא מספיק.

אחר-כך אמר לו הילד שיש דברים שהוא צריך לבקש שלא כתובים בליקוטי תפילות, ור' ישראל השיב שהכול כתוב בליקוטי תפילות. והילד אמר: "למשל, אני רוצה שתבואו בבית שלי", ור' ישראל השיב: "זה גם כתוב בליקוטי תפילות". (ועיין בהקדמת ליקוטי תפילות ש"אין תפילה שאתה צריך שלא תמצא פה וכו'")

אחד סיפר ששמע מר' ישראל שליקוטי תפילות הוא פירוש על תהילים.

ר' ישראל אמר לאחד: "אתה אומר ליקוטי תפילות ואתה עם רבינו הקדוש בעצמו!"

אמר: "אשרינו, אנחנו וכל ישראל לא יודעים מה זה ליקוטי תפילות, יש שמה כל הדורות, מה שהיה ומה שיהיה הכול כתוב בליקוטי תפילות".

ר' ישראל אמר שעל ידי ליקוטי תפילות אין שום שער דקדושה שלא יכולים להשיג.

אמר: "אם אין שלוש שעות ליקוטי תפילות (בישיבה), זה לא ברסלב.

דיבר מגדול מאנ"ש שעסק הרבה בליקוטי תפילות, ובכל זאת בסוף לא זכה להתקרב לרבינו... (כי אף-על-פי שזה עיקר הדרך צריך בכל זאת שישאר בחירה כך-נראה).

סיפר: "הרב שמואל שפירא היה הכי מתמיד של עין חיים וכשהתקרב לרבינו, עסק רק בליקוטי תפילות ותהילים".

לאחד שאמר לר' ישראל שלא יודע מה להגיד בהתבודדות, ר' ישראל השיב שיש לנו תפילות מוכנות בליקוטי תפילות. גם הזכיר שהרב נפתלי כהן אמר לו שהליקוטי תפילות הוא שיעור של התבודדות, ושומר לו: אם אתה רוצה להתבודד היטב תגיד הרבה ליקוטי תפילות.

אחד שאל שעכשיו שיצא הספר 'כתבי' האם יותר טוב לעסוק בו או בליקוטי תפילות? ור' ישראל התלהב מאוד משני הספרים ובכל זאת היה נראה שיש עדיפות לספר ה'כתבי', אבל היה מאוד מחזק אנשים להגיד ליקוטי תפילות אפילו אחרי שיצא ה'כתבי'.

ההמשך בשבוע הבא (כ"ג)

